

Työssäoppimisjakso Kiinassa

Työssäoppimisjakso oli lähestymässä, eikä minulla ollut työpaikkaa. Sitten tarjoutui mahdollisuus lähteä kiinaan ja olin alusta lähtien heti lähdössä mukaan. Siinä piti sitten katsoa, että passi ja kaikki muut on kunnossa. Kun kutsu kiinasta tuli pystyin sitten hakemaan viisuinkin. Koululta piti ensiksi tulla apurahaa matkaa varten, mutta loppujen lopuksi päädyimme tulokseen, että koulu maksaa lennot.

Sitten tulikin lähtöpäivä ja 10 tunnin lento edessä. Puuduttavaahan se oli istua 10 tuntia lentokoneessa, mutta kyllä se kaverin kanssa jutellen ja elokuvia katsellen meni melko hyvin. Lentokentälle saavuttua meillä oli siellä koululta tullut opettaja vastaan, jonka kanssa puhuimme hetken, jonka jälkeen lähdimme bussilla kohti juna-asemaa ja junalla kohti Nanjingia. Siinä matkan aikana pääsimme katselemaan maisemia ja ensimmäinen asia, johon kiinnitti huomiota, oli kuinka iso kaikki todella siellä oli ja ihmisten määrä. Koululta tulleen opettajan kanssa puhuimme siinä matkan aikana melko paljon kanssa ja siinä sai heti kuvan, että englannin osaaminen on todella vähäistä.

Saavuttua kampusalueelle menin suoraan huoneeseen. Asunto oli todella iso yhdelle henkilölle. Kolmio, josta löytyi jääkaappi, pyykinpesukone sekä iso sänky. Kuten olin jo oletanut, sänky oli todella kova. Muutaman tunnin lepäilyn jälkeen lähdimme ulos syömään muutaman yhdysvaltalaisen opettajan kanssa. Sen jälkeen palasimme vain asunnolle, koska päivä oli ollut pitkä emmekä olleet nukkuneet oikeastaan yhtään.

Seuraavana päivänä lähdimme muutaman opiskelijan kanssa tutustumaan sitten koulu alueeseen. Paikka oli aivan valtava verrattuna suomen mittoihin. Alueelta löytyi 2 ruokakauppaa, posti, parturi ja oikeastaan kaikki mitä tarvitsee. Ruoka oli kyllä erilaista mihin on tottunut suomessa ja puikoilla syönti piti oppia siinä ohessa.

Maanantaina opettajamme tuli vierailemaan aamulla koululla ja lähdimme juttelemaan koulun johtajien kanssa. Keskustelut käytyä lähdimme tutustumaan tulevaan työpaikkaamme. Työpaikka sijaitsi ihan Nanjingin keskustassa. Paikka oli melko pieni pelifirma, jossa oli n.20 työntekijää. He suunnittelevat ja testaavat pelejä. Työpaikan ilmapiiri vaikutti heti, että kaikki tekevät mitä on käsketty. Puhumista tai mitään keskustelemista ei oikeastaan kuulunut, kesken työpäivän koskaan.

Meidän työtehtäviimme kuului suunnitella ja tehdä omia pelejä sen mukaan mitä ehdimme. Teimme 2 pientä peliä ++ ohjelmointikieltä käyttäen, jonka opettelemisessa meni myös jonkin aikaa. Pelit teimme Visual Studiota käyttäen. Onneksi työpaikalta löytyi ”normaali” näppäimistö. Ainoa ongelma työpaikalla oli se, että työntekijöistä kukaan ei puhunut englantia. Ainoastaan paikan johtaja, joka kävi työpaikalla silloin tällöin, mutta hänkään ei puhunut kovinkaan hyvää englantia, joten olimme pitkälti sen varassa, että osaamme itse tehdä kaiken. Aloitimme varsin yksinkertaisella pelillä ja teimme perus ristinollan, ilman mitään ihmeellisyyksiä. Toinen pelikin oli yksinkertainen, pelaaja valitsee numeron 1-100 väliltä, jonka jälkeen tietokone arpoo että menikö numero oikein vai ei. Yllättävän hyvin saimme kyllä kaiken toimimaan ilman kenenkään apua, kaikki oli sen varassa miten olimme ymmärtäneet lukemaamme.

Työpäivä alkoi klo 9.00, joten matkaan piti lähteä klo 7.00 aikaan. Vaikka matkan pituus ei ole kuin 20km sen matkaamiseen meni kuitenkin n.1,5 tuntia. Saimme sovittua koulun ja työpaikan kanssa, että käymme työpaikalla 1-2 kertaa viikossa, koska työmatkassa kesti sen verran kauan. Koulun koneilla pystyimme tekemään myös samat asiat mitä työpaikallakin. Siinä työpäivän aikana oli sitten ruoka tauko välissä. Aina, kun menimme työ paikalle, menimme syömään ravintolaan, koska rakennuksessamme ei ollut ruokalaa. Tien toiselta puolen löytyi KFC ja muita paikallisia ravintoloita, joten syöminen onnistui helposti. Koulu alueella töitä tehdessämme aloitimme työt klo 10 aamulla ja lopetimme klo 17. Siinä välissä oli tunnin ruokatauko ja söimme koululla aina silloin. Ensiksi täytyi ottaa taksi metro asemalle, josta otimme metron keskustaan. Keskustasta otimme vielä bussin työpaikalle. Bussiin kannattaa varata n.2 RMB. Työpäivän päätteeksi, kun lähdimme, muut työläiset jäivät yhä painamaan kovasti töitä. Kiinalaiset ottavat työt melko vakavasti eivätkä pahemmin puhu toisilleen.

Vapaa-aikana oli kyllä vaihtoehtoja. Yleensä illat menivät sulkapalloa tai pöytätennistä pelaten. Koripallo on kyllä ylivoimaisesti suosituin laji kiinassa. Kenttiä löytyy vaikka kuinka paljon ja yleensä ne ovat täynnä. Shanghaissakin tuli käytyä katsomassa formula 1 osakilpailua. Juna matka maksoi n.15 euroa ja matka kesti n. 2 tuntia, mutta halvempiakin juna löytyi paljon mutta matka aika voi hetkessä kaksinkertaistua. Hotelliyöt ovat suurimmaksi osaksi halpoja, riippuen taas siitä minkä tasoisen hotellin haluat. 15 eurolla yö saat jo oikein hyvän hotellin. Hintataso ylipäättään verrattuna suomeen on aivan tajuttoman halpa.

Koulu järjesti myös meille erilaisia mahdollisuuksia viettää viikonloppua. Kävimme erilaisissa puistoissa ja festivaaleilla. Kävimme muutamaa otteeseen myös Nanjingin ulkopuolella. Matkan loppupuolella kävimme tutustumassa Nanjingissa sijaitsevaan Fujitsun ohjelmointi yritykseen. He esittelivät yrityksen ja mitä he oikein tekevät. Nanjingissa he ohjelmoivat Android käyttöjärjestelmälle erilaisia ohjelmistoja, sekä rekkoihin ja busseihin ”jarrutusjärjestelmän”, tarkoittaen sitä että ohjelma kerää tietoa kuinka tasaisesti koulubussit ajavat eteenpäin. Tällä yritetään edistää koulubussin turvallisuutta, etteivät bussikuskit voi tehdä äkkijarrutuksia

Kokonaisuutena matka oli oikein onnistunut. Se vastasi oikein hyvin odotuksiani. Pienen opetteluun jälkeen liikkuminen takseilla ja metroilla on melko helppoa. Ainoa ongelma taksia käyttäessä on se että paikka täytyy sanoa kiinaksi ja he eivät edes aina osaa lukea, vaikka osoite olisi kiinaksi kirjoitettu. Ihmismäärä mitä siellä liikkuu aina julkisilla voi tulla yllätyksenä. Metroja kulkee n. 3 minuutin välein mutta silti ne täyttyvät aina ihan tupaten täyteen. Kartta kannattaa myös hankkia ensimmäiseksi, niin osaat suunnistaa kaupungissa kanssa. Ravintoloiden hinnat myös vaihtelevat myös melko paljon. Jos syöt keskustassa hinnat voivat olla 2 kertaa kalliimpia kuin jos söisit vähän kaupungin laidalla. Kiinasta jäi sellainen kuva, että vois mennä sinne takaisin, tosin johonkin isompaan kaupunkiin, kuten Hongkong tai Peking. Kaikki kiinalaiset keihin tutustuimme, olivat melko ystävällisiä. Mutta kun he käyttävät julkisia, on aina kauhea tunkeminen ja töniminen sisäänpäin. Se ärsytti todella paljon alkuaikoina, mutta siihenkin tottui melko nopeasti.